

vens § 1, er tilstrækkelig. Men Udvalget har dog ikke troet, at der var tilstrækkelig Anledning til i saa Henseende at foreslaae nogen Forandring, eftersom selve den paagjældende Anordning, nemlig Anordningen af 1761, der opretter disse Brandretter i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, benævner dem som „Brandretter i Kjøbstæderne“, og denne Benævnelse indeholdes i Lovens foreslaaede Titel, hvorefter i den vedkommende Anordning Brandretten i Kjøbenhavn benævnes som „Brandcommissionen“; saa at der vist neppe kan næres nogen Frygt for, at den her omhandlede Bestemmelse skulde blive antagen at angaae ogsaa de af Brandcommissionen i Kjøbenhavn paakjendte Sager, saa meget mindre, som der staaer: „Brandretsdomme i visse Sager“, nemlig paa det Sted i § 1, hvor der omtales den umiddelbare Indankning til Højesteret. Det maa af dette Udtryk antages, at der her ikke er Tale om de ved Brandcommissionen i Kjøbenhavn affagte Domme; disse i Almindelighed og ikke for „visse Sager“ vilde kunne indankes umiddelbart for Højesteret. Ændringsforslaget under Nr. 3 vil sees at være blot en Redaktionsforandring. Der blev ogsaa under den anden Behandling af Sagen gjort den Bemærkning med Hensyn til Affattelsen af § 4, at den, som den nu er, let kunde lede til at antage, at Bidneforsel kunde finde Sted umiddelbart for selve Overretterne. Da dette imidlertid ikke stemmer med den bestaaende Ordning af Overretterne, saa kan det vel ikke antages at kunne med Grund udledes af de brugte Udtryk i § 4, at saadanne nye Bestemmelser ere derved indførte. Det er de Ændringsforslag, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at stille. Det stod vel Udvalgets Fleertal aabent i Henhold til Forsamlingens Forretningsorden, isærdeleshed naar man vil holde sig strengt til dens Ord, at stille det Ændringsforslag, at den Beslutning, som er bleven antagen ved Sagens anden Behandling, og som gik ud paa, at den saakaldte summa appellabilis skulde falde bort, nu skulde forandres til, at Forsamlingen skulde tage den modsatte Bestemmelse, og, skjøndt Udvalgets Majoritet under Sagens anden Behandling selv har været imod, at dette Æn-

dringsforslag blev antaget, saa har Fleertallet dog ikke fundet nogen Anledning til nu at stille et Forslag om, at Forsamlingen skulde tage en Bestemmelse i modsat Retning; thi Udvalgets Fleertal har ingen Anledning til at tvivle om, at Forsamlingens Majoritet har været sig fuldkommen bevidst, hvad den stemte for; hvad den antog og har meent, at Udvalget maatte agte denne Majoritet.

Barfod: Da den ærede Ordfører ikke nærmere har begrundet det tredie Ændringsforslag, maatte jeg maaskee tillade mig et Par Ord i den Anledning, og det saameget mere, som det er mig, som har tilladt mig at gjøre det ærede Udvalg opmærksom paa, at der upaatvivelig sandtes en Feil i Redactionen af Loven. Man „paaanker“ nemlig Domme, men man „indanker“ Sager. Her gjælder det om „Sager“, og derfor troer jeg, at det er aldeles nødvendigt, hvis man ellers vil tale dansk, at ombytte Ordet „paaanke“ med „indanke“ paa de 2 angivne Steder.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var saaledes Discussionen sluttet over de ovenstaaende Ændringsforslag, hvilke derefter samtlige vedtoges uden Afstemning som Redaktionsforandringer. Derefter aabnedes Discussionen over Lovens i dens Heelhed.

Mowier: Jeg har ved Sagens anden Behandling allerede med megen Bestemthed udtalt mig imod det Ændringsforslag, der da var stillet, og som gik ud paa, at Bestemmelserne om summa appellabilis til Overretterne aldeles skulde bortfalde med Hensyn saavel til private som til offentlige Politisager, hvilket Ændringsforslag imidlertid blev billiget af den ærede Forsamling, dog kun med en Pluralitet af 49 mod 38 Stemmer. Da der ikke af det ærede Udvalg er stillet noget nyt Ændringsforslag, sigtende til at vende tilbage til den oprindelige Redaction, og da et saadant Forslag heller ikke iøvrigt foreligger, kan der nu ikke herom finde nogen Forhandling Sted. Dog skulde jeg for mit Vedkommende ønske at udtale, at jeg anseer den Bestemmelse, Forsamlingen i den omhandlede Henseende har fattet, for at være saa uheldig, saa lidet svarende til sit Niemed, i saadan Strid med Lovgivningens øvrige Forskrifter om summa appellabilis, og saa betæn-